

Αριθμός 67

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ).
ΝΟΜΟΣ (ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961,
58 ΤΟΥ 1962, 4 ΤΟΥ 1966, 31 ΤΟΥ 1969
ΚΑΙ 7 ΤΟΥ 1979)

Κανονισμοί γενόμενοι υπό του Συμβουλίου
Βελτιώσεως Μονιάτη

Τò Συμβούλιον Βελτιώσεως Μονιάτη, ένασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς:

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Μονιάτη 1979 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Κανονισμῶν Μονιάτη 1953—1978 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοί») οἱ δὲ βασικοὶ Κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Κανονισμοὶ Μονιάτη 1953—1979.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον:
418/53
467/63
19/67
78/69
128/70
336/71
56/78
155/78

2. Ὁ Κανονισμὸς 26 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου Κανονισμοῦ:

«26. Τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα θὰ πληρῶνωνται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ζώου τινὸς σφαγέντος ἐντὸς τοῦ ὀρισθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Σφαγείου ἢ ὑπὸ τοῦ προσώπου τοῦ διενεργήσαντος τὴν σφαγὴν τοῦ τοιοῦτου ζώου:

- (α) Δι' ἕκαστον ταυρίον, ἀγελάδα ἢ βοῦν, ἀνεξαρτήτως βάρους: 400 μίλς.
- (β) Δι' ἕκαστην αἶγα, ἐρίφιον ἢ ἀρνίον, ἀνεξαρτήτως βάρους: 150 μίλς.
- (γ) Δι' ἕκαστον χοῖρον ἀνεξαρτήτως βάρους: 400 μίλς.»

3. Ὁ Κανονισμὸς 51(1) τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου Κανονισμοῦ:

«Κανονισμὸς 51.—(1) Τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα θὰ πληρῶνωνται ὑπὸ παντὸς προσώπου ἐκθέτοντος πρὸς πώλησιν οἰονδήποτε νωπὸν κρέας εἰς τὸ κρεοπωλεῖον, ἦτοι:

- (α) Δι' ἕκαστον σφάγιον προβάτου ἢ αἰγὸς ἢ μέρος τούτου: 100 μίλς.
- (β) Δι' ἕκαστον σφάγιον βοός, ἀγελάδος ἢ ταυρίου ἢ μέρος τούτου, βάρους μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 30 ὀκάδας: 250 μίλς.
- (γ) Δι' ἕκαστον σφάγιον βοός, καμήλου, ἀγελάδος ἢ ταυρίου ἢ μέρος τούτου, βάρους ὑπερβαίνοντος τὰς 30 ὀκάδας: 400 μίλς.
- (δ) Δι' ἕκαστον σφάγιον χοίρου ἢ μέρος τούτου ἢ μέρος νωποῦ κρέατος χοίρου μὴ ὑπερβαίνον τὰς 30 ὀκάδας: 200 μίλς.
- (ε) Δι' ἕκαστον σφάγιον χοίρου ἢ μέρος τούτου ἢ μέρος νωποῦ κρέατος χοίρου ὑπερβαίνον τὰς 30 ὀκάδας: 300 μίλς.»

4. Ὁ Κανονισμὸς 155(2) τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου Κανονισμοῦ:

«155.—(2) Τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα θὰ πληρώνωνται ὑφ' ἐκάστου πλανοδιοπώλου ἐν σχέσει πρὸς ἐκάστην ἡμέραν καθ' ἣν πλανοδιοπωλεῖ ἐντὸς τῆς περιοχῆς Βελτιώσεως, ἦτοι:

“Ὅταν ἡ ἀξία τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα πλανοδιοπωλοῦνται δὲν ὑπερβαίνει τὴν £1 τὸ πληρωτέον δικαίωμα θὰ εἶναι 25 μίλς καὶ ὑπὲρ τὴν £1 θὰ καθορίζεται διὰ τῆς προσθήκης ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ δικαιώματος, δικαιώματος ἐκ 25 μίλς δι' ἐκάστην £1 ἢ μέρος ταύτης.».

5. Ὁ Κανονισμὸς 134(1) τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου Κανονισμοῦ:

«Κανονισμὸς 134.—(1) Τὰ ἀκόλουθα τέλη δέον νὰ πληρώνωνται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου οἰουδήποτε οἰκῆματος ἐντὸς τῆς περιοχῆς Βελτιώσεως διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν σκυθάλων, ἦτοι:

(α) ἐν σχέσει πρὸς οἰκίαν, καφενεῖον, κατάστημα ἢ ἀποθήκην νὰ πληρῶνεται τέλος καθοριζόμενον εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα λιρῶν κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου·

(β) ἐν σχέσει πρὸς ξενοδοχεῖον, οἰκοτροφεῖον, κατάλυμα, πανδοχεῖον, ἐργοστάσιον, βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν ἢ οἰονδήποτε ἕτερον οἰκήμα, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ὑποπαραγράφον (α) ἀνωτέρω, θὰ πληρῶνεται τέλος καθοριζόμενον εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν ἐξήκοντα λιρῶν κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου.».

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

(Υ.Ε. 320/59.)